

Lluís Alegret

«La caiguda de Salvador Seguí, el Noi del Sucre»

**Joan Garcia Oliver. Retrat d'un revolucionari anarcosindicalista
Pòrtic. Barcelona, 2008. pp. 71-72**

El 10 de març de 1923, al carrer de la Cadena, al xamfrà amb Sant Rafael, cau Salvador Seguí, *el Noi del Sucre*. Juntament amb ell, fou abatut a trets el seu company *Paronas* (Francesc Comas i Pagès). Garcia Oliver sent els trets des de dins la taverna on beu un got de vi: «Han matat *el Noi del Sucre!*», crida desesperat en Narcís, un dels cambres. El cos de Seguí és recollit per la Creu Roja, El duen a l'hospital. No hi ha res a fer, està ferit de mort. Morí a les mans dels pistolers blancs dels Sindicat Lliure. En el míting de Manresa, Seguí va ser molt dur amb el rei Alfons XIII i la seva camarilla de generals i polítics, responsables del desastre d'Annual, al Rif. Tenia enemics, fins i tot dins la mateixa CNT, però en general era respectat i estimat (alguns anarquistes radicals el van amenaçar de mort en un ple regional celebrat el gener del mateix any). Seguí, dirigent obrer anarquista moderat, era contrari a seguir l'exemple dels pistolers del Sindicat Lliure. La seva mort s'afegia a la llarga llista de militants cenetistes abatuts pel pistolisme patrocinat per les autoritats, i va colpir especialment la societat catalana, tres anys després que l'advocat defensor dels cenetistes, Francesc Layret, morís també assassinat.

Els anarquistes estaven preocupats, temien per llur vida. S'escolten veus de venjança, de ràbia continguda: «*Tanta injustícia no debe seguir. Si tu existencia es un mundo de penas, antes que esclavo, prefiero morir.*» A l'hora de les bufetades, els considerats «irresponsables» per art dels anarquistes moderats esdevingueren els responsables de l'Organització Anarcosindicalista: homes d'acció, obrers anònims, militants que donaven sempre la cara, com va passar el 19 i el 20 de juliol de 1936. La revenja no es fa esperar. La seu del requetè, a Portaferri, és assaltada i totes els que eren a dins moren afusellats. A Manresa, Garcia Oliver, Roigé i Figueras s'encarreguen de fer justícia als del Sindicat Lliure i en deixen malferits uns quants; a València, cau l'exgovernador de Barcelona, el mestre Laborda; a Lleó, Durruti, Ascaso i Aruelio Fernández, executen l'exgovernador de Bilbao, José Regueral, i a Saragossa, el cardenal Juan Soldevila. Augmenta, així, l'espiral de violència. Aquestes execucions creen una mala imatge en tot el país i provocaren l'enduriment de les mesures policials.

Ateneu Llibertari Estel Negre